

Arrest

nr. 216 918 van 14 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 19 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 oktober 2015.

1.2. Op 30 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Tadjiekse etnie te behoren. U werd op de derde dag van de derde maand van het jaar 1372 Afghaanse kalender (24 mei 1993 Gregoriaanse kalender) geboren in het dorp Saidan, een subdorp van de provinciehoofdstad Pul-e-Alam in de provincie Logar. U ging er tot de zesde graad naar school maar stopte toen om voor de twee koeien van de familie te zorgen. U deed dit drie à vier jaar en begon in het jaar 1394 Afghaanse kalender (2015 Gregoriaanse kalender) te werken in een tapijtenwinkel in de militaire basis Shank.

Ongeveer tien dagen voor uw vertrek kwamen de taliban langs bij uw vader om te vragen wat u deed van werk. Uw vader zei hen dat u in Kaboel in een restaurant werkte maar toen de taliban hem opdroegen u te bellen, kon hij u niet contacteren omdat uw gsm uitstond. De taliban geloofden het verhaal van uw vader niet en sloegen hem in elkaar.

Ongeveer tien dagen later werden zes dorpingen van u onderweg naar hun werk in de Shankbasis gedood door de taliban. Hun lichamen werden naar uw dorp gebracht. Uw vader zei dat u niet meer in Afghanistan mocht blijven en regelde uw vertrek.

U vertrok de achtste of de negende maand van 2015 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België waar u aankwam op 19 oktober 2015 en asiel aanvraag op 20 oktober 2015.

U vreest om bij terugkeer gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele taskara neer, een foto van uzelf en collega's in de tapijtenwinkel en de omslag waarin deze naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 09/02/2018, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Pul-e-Alam omdat uw verklaringen over het moment waarop u uit Pul-e-Alam vertrok, over de

inkomsten van uw familie en over uw eigen activiteiten in Afghanistan niet geloofwaardig zijn. Bovendien is uw kennis over de geografie, incidenten en prominenten van Pul-e-Alam alsook over de plaatselijke stammen dermate ontoereikend dat u niet aannemelijk maakt uw hele leven daar te hebben doorgebracht.

Vooreerst geeft u geen duidelijk zicht op het moment waarop u Pul-e-Alam verliet. Het is nochtans essentieel voor de beoordeling van uw nood aan bescherming dat u een duidelijk zicht biedt op waar u precies gewoond heeft en wanneer. Niet alleen geeft u hierover tegenstrijdige verklaringen, u verwijst bovendien expliciet naar een incident dat meer dan twee jaar eerder plaatsvond dan u beweert. Ten eerste is het reeds opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verschillende keren vermeldde dat uw reis twee en een halve maand in beslag nam (verklaring DVZ dd. 21/12/2015, p. 4, 10; vragenlijst CGVS dd. 21/12/2015, p. 1, 2) terwijl u bij aanvang van het gehoor bij het CGVS ineens zegt dat u maar 25 dagen onderweg was in plaats van twee en een halve maand. Later tijdens dat gehoor geeft u echter opnieuw tegenstrijdige verklaringen over uw vertrekdatum. U zegt namelijk dat u vertrok in de achtste of negende maand van het jaar 2015, bevestigend dat u hierbij doelde op de westerse kalender en dat dit overeenkwam met de vierde maand in de Afghaanse kalender (CGVS, p. 5). De vierde maand van de Afghaanse kalender – saratan – komt in 2015 echter in de westerse kalender overeen met de periode tussen 22 juni en 22 juli, geenszins de achtste of negende maand dus. Dat u hier opnieuw geen eenduidig antwoord op geeft, doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid over de precieze datum van vertrek. Deze reeds onduidelijke verklaringen over uw vertrekdatum worden echter volstrekt ongeloofwaardig wanneer u verwijst naar een incident dat plaatsvond in uw dorp en dat één van de oorzaken zou zijn geweest van uw vertrek uit uw regio. U beweert namelijk zowel bij de DVZ als bij het CGVS dat uw vader er op stond dat u wegging nadat dorpsgenoten van u die in dezelfde Shankbasis als u werkten door de taliban ontvoerd werden, gedood werden, en hun lichamen meegenomen werden naar uw dorp Saidan (vragenlijst CGVS, p. 2; CGVS, p. 16, 17, 22). Kort hierna zou u vertrokken zijn uit Pul-e-Alam (vragenlijst CGVS, p. 2; CGVS, p. 17, 22). U beweert dat dit incident plaatsvond in 2014, tussen 2014 en 2015 om uiteindelijk op de zevende maand van 2015 te komen (CGVS, p. 16). Over dit exacte incident werd echter gerapporteerd in de pers en hieruit blijkt dat dit plaatsvond in juni 2013, waardoor uw bewering dat u kort hierna vertrok niet te rijmen valt met uw andere beweringen dat u in de vierde maand van 1394 Afghaanse kalender of in de achtste of negende maand in de westerse kalender vertrokken zou zijn. Dat u het over hetzelfde incident heeft als dat van 2013 blijkt wanneer u om details gevraagd wordt over het incident: arbeiders uit Kolangar die werkzaam waren in de basis van Shank werden op weg naar de basis door de taliban eerst meegenomen en vervolgens gedood (CGVS, p. 16-17). U stelt daarbij tweemaal expliciet dat u geen weet heeft van andere gelijkaardige ontvoeringen of incidenten die plaatsvonden toen u in Pule- Alam leefde (CGVS, p. 17, 22) waardoor uitgesloten kan worden dat het effectief om twee verschillende maar sterk gelijkaardige incidenten zou gaan. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat dit incident plaatsvond in 2013 en u beweert dat u in 2015 vertrokken bent maar dat het ook kort na dit incident was, spreekt u zichzelf nogmaals tegen. Eerder in het gehoor beweerde u immers dat u tien dagen na dit incident vertrok (CGVS, p. 17) terwijl u dit na confrontatie ineens bijstelt en zegt dat het misschien wel een maand of twee maanden was (CGVS, p. 22), hetgeen uiteraard nog steeds niet verenigbaar is met het feit dat dit incident gebeurde in 2013 en u eerder zo precies zei dat het in de zevende maand van 2015 was (CGVS, p. 16). Dit is zelfs niet de enige tegenstrijdigheid hieromtrent. U beweerde bij de DVZ immers nog uitdrukkelijk dat het ging om dorpsgenoten van u, wier lijken terug naar uw dorp Saidan werden gebracht (vragenlijst CGVS, p. 2). Bij het CGVS zegt u dan weer dat ze wel uit de algemene regio Kolangar kwamen maar niet van uw dorp Saidan en heeft u geen weet van dorpsgenoten werkzaam op de basis die werden vermoord (CGVS, p. 17). Deze duidelijke tegenstrijdigheden en vaagheden over het moment waarop u uw thuisregio verliet, ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid sterk.

Bovendien geeft het feit dat u deze ontvoering aanhaalt als grond voor uw vertrek maar er na doorvragen verschillende tegenstrijdigheden en onjuistheden naar boven komen, een sterk ingestudeerd karakter aan uw verklaringen. Dit is des te frappanter aangezien u beweert dat u ook zelf werkzaam was in de Shankbasis, hetgeen u gedaan zou hebben van 2014 tot uw vertrek, zo'n jaar en acht maanden ongeveer (CGVS, p. 9). De geloofwaardigheid hiervan wordt echter ernstig aangetast door het feit dat u niet eens weet dat deze ontvoering van uw eigen regiogenoten op weg naar uw eigen werkplek plaatsvond nog voor u daar begon te werken. Dit is op zich reeds genoeg om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw werkzaamheid op de basis. Ook over de periode hiervoor kunnen echter ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw activiteiten. Het kan niet genoeg benadrukt worden hoe belangrijk het is om een duidelijk zicht te krijgen op uw concrete activiteiten in Afghanistan. Uw verklaringen over uw activiteiten zijn echter incoherent wanneer ze in globo bekeken

worden waardoor het door u voorgehouden profiel van weinig geschoolde plattelandsjongen absoluut niet geloofwaardig is. Zo is het reeds opvallend dat u bij de DVZ beweert tot de vierde graad naar school te zijn geweest, om bij het CGVS te zeggen dat ze zich vergist hebben bij de DVZ en dat het de zesde graad moet zijn (CGVS, p. 7). U zou vervolgens drie à vier jaar lang enkel naar de madrassa gegaan zijn en voor de twee koeien hebben moeten zorgen, waarvan u ook de melk verkocht (CGVS, p. 7), om dan in het jaar 2014 te beginnen werken in de tapijtenwinkel in de Shankbasis (CGVS, p. 9). U verklaarde eerder echter dat u op uw veertien of vijftien jaar stopte met school (CGVS, p. 6), waardoor u dus op uw zeventien à negentien jaar zou moeten beginnen werken zijn in de tapijtenwinkel. Gezien u geboren bent in het jaar 1993 betekent dit dat u in het jaar 2010 à 2012 zou moeten beginnen werken zijn op de basis, niet 2014. Wanneer het CGVS verder polst naar uw hoofdactiviteit gedurende de drie à vier jaar nadat u stopte met school, blijken uw verklaringen ook maar weinig geloofwaardig te zijn. U beweert namelijk dat jullie reeds zes jaar lang dezelfde twee koeien hebben (CGVS, p. 23) en dat u die drie à vier jaar lang drie keer per dag melk, éénmaal 's ochtends en tweemaal in de namiddag (CGVS, p. 8). Dit zou u elke dag van het jaar gedaan hebben, het hele jaar door, met dezelfde twee koeien, zonder ooit nieuwe koeien te kopen (CGVS, p. 8). Het is maar weinig geloofwaardig dat u dezelfde twee koeien jaren aan een stuk elke dag melk zonder dat zij daarbij kalveren kregen en dus voor nieuwe koeien zorgden. Bovendien is er zelfs bij het krijgen van nieuwe kalveren een periode van enkele maanden waarin koeien geen melk kunnen geven waardoor het absoluut onmogelijk is dat u jarenlang dezelfde koeien op dagelijkse basis melk. Dat u noch over wanneer u dit deed, noch over de inhoud van dit jarenlange werk enig zicht biedt aan het CGVS, ondanks het feit dat het CGVS u tijdens het gehoor expliciet meedeelde dat dit uiterst belangrijk is voor de beoordeling van uw nood aan bescherming, doet opnieuw sterk afbreuk aan het geloof in uw beroepsactiviteiten en levensomstandigheden in Afghanistan.

U biedt evenmin zicht op de algemene inkomsten van uw familie. Uw verklaringen over hoe uw familie geld verdiende zijn zodanig vaag en onwaarschijnlijk dat er opnieuw geen enkel geloof aan kan worden gehecht. U beweert namelijk dat de enige inkomsten van uw familie jarenlang de verkoop was van de melk van die twee koeien die u melk (CGVS, p. 12). Alle andere activiteiten van uw familie zouden in het teken daarvan gestaan hebben. Uw vader zou zijn hele leven gewerkt hebben als landbouwer (CGVS, p. 5) maar hij zou daarbij enkel dierenvoeding (alfalfa en shaftal) hebben geteeld op jullie klein stuk grond ter grootte van één jerib en op de ene jerib van jullie buur (CGVS, p. 10,12). Voor de rest zou uw vader niets gedaan hebben (CGVS, p. 10). Eerst beweert u nog dat jullie een deel van de opbrengsten verkochten en uw vader daar een deel van kreeg (CGVS, p. 10) om dit later bij te stellen en te zeggen dat dit niets opbracht omdat jullie toch niets verkochten (CGVS, p. 11). U preciseert dit door te zeggen dat uw vader voor zijn werk niet betaald werd maar wel een deel van de oogst kreeg om dit deel dan volledig te aan jullie twee koeien te geven (CGVS, p. 12). Het is dan ook een raadsel hoe uw familie er in de eerste plaats in slaagde om de twee koeien aan te kopen, te meer daar u hierover uiterst precies kunt zeggen dat ze 45000 afghani elk kostten, hetgeen opnieuw sterk ingestudeerd overkomt (CGVS, p. 23). Het blijft een raadsel aangezien u zelf niet weet hoe uw familie dit betaalde en in het wilde weg enkele gokken doet over hoe uw vader het misschien bijeengekregen zou kunnen hebben (CGVS, p. 23). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt vanwaar jullie dan het geld haalden om in de bazaar eten te kopen, zegt u dat jullie wel soms een deel van de alfalfa verkochten in de hoofdstad wanneer jullie te veel hadden (CGVS, p. 12). Hoeveel geld dit opbracht, kunt u dan weer niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook over de shaftal die jullie uit één jerib haalden, kunt u niet zeggen hoeveel dit precies was hoewel u een vage vergelijking maakt met de gehoor tafel (CGVS, p. 11). Over de oogst van ajuin, nochtans door andere boeren in uw regio geteeld, zegt u enkel te weten wanneer het geoogst en gezaaid wordt (CGVS, p. 11) om dan niet eens te weten of ajuin al dan niet voor bonen gezaaid wordt (CGVS, p. 11). Dit alles past geenszins bij het door u aangemeten profiel van laaggeschoolde plattelandsjongen. Dat u als oudste zoon dan nog zo slecht op de hoogte zou zijn van de inkomsten van de familie en dat de enige manier waarop uw familie geld verdiende de melk van twee koeien zou geweest zijn, die jarenlang op dagelijkse basis gemolken werden, is niet ernstig te noemen. Wanneer het CGVS dan de vraag stelt waarom jullie niet meer koeien hadden dan twee, zegt u dat meer koeien meer werk, verzorging en plaats vereisen (CGVS, p. 10) hetgeen ook maar weinig geloofwaardig is aangezien u zelf aangeeft dat het werk van uw vaders werk dagen inhield waar hij misschien één of twee uur moest werken en hij enkel wanneer er moest geïrrigeerd worden vijf of zes uren werk had per dag (CGVS, p. 10). Dat u noch op uw eigen activiteiten zicht wenst te bieden, noch op de algemene inkomsten van uw familie, geeft de geloofwaardigheid van uw verblijf in Pul-e-Alam en de omstandigheden hiervan een fikse knauw.

Dit wordt nog versterkt door de vele ernstige hiaten in uw kennis over de regio waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht. Waar u weliswaar de naam herkent van enkele prominenten uit uw regio zoals

politiecommandant Sabz Ali blijkt na enig doorvragen dat uw kennis over hen niet alleen enorm vaag is maar geeft u antwoorden die direct tegenstrijdig zijn met objectieve informatie over deze persoon. Dit geeft de indruk dat u enkele namen wel heeft ingestudeerd maar geenszins in de regio Pul-e-Alam zelf verbleef van uw geboorte tot midden 2015. Sabz Ali kwam om bij een aanslag in het politiehofkwartier zelf, waardoor er ook andere politieagenten en burgers om het leven kwamen en gewond raakten. U verklaart echter dat het een aanslag was op Sabz Ali terwijl hij op een motorfiets zat (CGVS, p. 18). U weet verder niet van welk dorp Sabz Ali afkomstig is (CGVS, p. 19) terwijl hij van het dorp Kamalkhel is, een dorp op minder dan vijf kilometer van uw dorp Saidan. Sterker nog, u weet zelfs niet dat Sabz Ali van uw eigen district Pul-e Alam afkomstig is maar denkt dat hij afkomstig is van het district Mohammad Agha (CGVS, p. 19). Verder denkt u enerzijds dat hij Tadjiek is maar anderzijds gevraagd naar de specifieke stam zegt u dat hij tot de Khowjastam behoort (CGVS, p. 19). Dit is op twee vlakken verbazend: enerzijds omdat hij tot de Stanekzaistam behoort, anderzijds omdat de Khowjastam een Pasjtoense stam is, geen Tadjiekse. Uw verklaringen hierover zijn dus allerminst overtuigend.

Over de commandant die volgens u het roer overnam van Sabz Ali, "Farhad Ak", zijn uw verklaringen evenmin correct. Ten eerste lijkt u zijn volledige naam niet te kennen (CGVS, p. 18), terwijl deze Sayed Farhad Akbari de laatste jaren in Pul-e-Alam grootscheepse gewapende protesten heeft georganiseerd tegen de taliban. Dit is des te opmerkelijk aangezien Akbari net afkomstig is van uw regio, Kolangar. Verder zegt u dat u enkel over hem weet dat zijn ouders gedood zijn op een trouwfeest (CGVS, p. 19). Verschillende bronnen melden echter dat Akbari tegen de taliban is beginnen vechten omdat zijn moeder omkwam bij een aanslag op de weg, zonder daarbij enige melding te maken van zijn vader of van een trouwfeest. Over zijn eerdere werk als ingenieur en eigenaar van een bouwbedrijf heeft u blijkbaar niet gehoord (CGVS, p. 19), noch van zijn arrestatie door het NDS na de moord op gouverneur Arsala Jamal daar u aangeeft niet te weten of Akbari ooit problemen kende met de overheid (CGVS, p. 19).

Dat u over deze prominente figuren die de laatste jaren voor uw beweerde vertrek in uw directe omgeving een belangrijke rol speelden in de strijd tegen de taliban niets weet en zelfs ronduit verkeerde informatie meegeeft, versterkt de indruk dat u niet in Pul-e-Alam heeft verbleven de jaren voor uw vertrek.

De naam van de imam die in 2013 het hoofd van de moskee van Kolangar was, Mawlawi Habibullah, zegt u niets (CGVS, p. 19) net als die van talibancommandant Abdul Wahid Badr die in het nabij gelegen Babus actief was en in augustus 2015 gedood werd (CGVS, p. 24) en religieus leider mawlawi Nazargul die in augustus 2015 gedood werd in provinciehoofdstad Pul-e-Alam (CGVS, p. 20). U lijkt zelfs helemaal niet af te weten van een dergelijk incident aangezien u gevraagd naar religieuze leiders die omkwamen, begint over gouverneur Arsala Jamal die gedood werd in 2013 (CGVS, p. 20). Burgemeester van Pul-i-Alam Ahmad Khan Ulfat die in juni 2015 gearresteerd werd voor corruptie kent u evenmin (CGVS, p. 19), net als de in oktober 2014 gedode lokale politiecommandant Gufran (CGVS, p. 18). Over de ontvoering van Indiase ingenieurs heeft u ook niet gehoord (CGVS, p. 24).

Dat u zodanig weinig afweet over wat er zich afspeelde in uw eigen regio en over de prominente talibancommandanten, politiecommandanten en andere figuren die er actief waren in de periode voor uw vertrek, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf daar stellig.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat ook uw geografische kennis te wensen overlaat. U kan behalve Alosai geen enkel dorp geven dat in de richting van Babus ligt, terwijl er tussen Kolangar en Babus verschillende dorpen liggen (CGVS, p. 5) en van de dorpen Kamalkhel – waar Sabz Ali van afkomstig is – en Nasir heeft u zelfs nog nooit gehoord (CGVS, p. 20) terwijl deze op respectievelijk vier en twee kilometer van uw dorp gelegen zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14/02/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 9, 20, 22). Uw reactie dat het CGVS de namen niet goed uitspreekt (CGVS, p. 20), houdt geen steek daar deze telkens vertaald werden door de tolk, waarover u zowel in het begin van het gehoor als op het einde van het gehoor verklaarde de tolk goed te begrijpen (CGVS, p. 2, 26). Bovendien heeft de uitspraak van Afghaanse namen door het CGVS absoluut niets te maken met de ongeloofwaardige verklaringen die u zelf aflegde over uw levensomstandigheden, inkomsten, profiel en regio van herkomst. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 20). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 9, 20, 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. De foto die u neerlegt geeft geen enkele indicatie van wanneer deze genomen is, noch op welke plek of in welke omstandigheden. Deze zegt aldus absoluut niets over uw beweerde verblijf in Pul-e-Alam. Uit de omslag kan hoogstens afgeleid worden dat deze verstuurd is uit Logar, hoewel u zelf denkt dat deze verstuurd werden vanuit Kaboel (CGVS, p. 2). Wat betreft uw taskara moet worden opgemerkt dit identiteitsdocument geen enkele indicatie bevat over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Daarnaast moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2 b) en c) van de Vreemdelingenwet past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip ‘vluchteling’ toe op zijn eigen situatie. Daarbij geeft verzoeker aan bij een eventuele terugkeer te vrezen te worden gedood door de taliban, alsook het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, waarbij hij geen bescherming kan verkrijgen van de lokale autoriteiten omdat zij niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het gelijkheidsbeginsel *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt vast dat er geen motivering is opgenomen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij benadrukt hierbij het principe van de “*sliding scale*” en meent dat verschillende rapporten aangaande de veiligheidssituatie in Jalalabad, alsook de situatie van “*terugkeerders*” – die in het verzoekschrift worden geciteerd – op hem van toepassing zijn.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden gedood door de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het district Pul-e-Alam hebben verbleven. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker geen duidelijk zicht biedt op het ogenblik waarop hij Pul-e-Alam verliet vermits hij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt en bovendien verwijst naar een incident dat meer dan twee jaar eerder plaatsvond dan verzoeker beweert; (ii) de vaststelling dat verzoeker niet weet dat de ontvoering die hij aanhaalt zijn eigen regiogenoten betrof op weg naar de Shankbasis, waar verzoeker nochtans beweert te hebben gewerkt van 2014 tot aan zijn vertrek, de geloofwaardigheid van zijn werkzaamheden op deze basis reeds ondermijnt; (iii) zijn verklaringen over zijn activiteiten incoherent en ongeloofwaardig zijn zodat aan het door hem voorgehouden profiel van weinig geschoolde plattelandsjongen, die jarenlang twee dezelfde koeien zou hebben gemolken geen geloof kan worden gehecht; (iv) verzoeker evenmin zicht biedt op de algemene inkomsten van zijn familie; (v) verzoekers kennis van prominente figuren die actief waren in de periode voor zijn vertrek ernstige hiaten bevat; (vi) ook verzoekers geografische kennis te wensen overlaat en (vii) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.2. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid zijn om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. Wat betreft de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, dient te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Saidan, een subdorp van Pul-e-Alam, in de provincie Logar te hebben verbleven en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn verblijfplaats(en) en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van en verwijzen naar eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangaande de vaststelling dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op het ogenblik waarop hij Pul-e-Alam verliet, hekelt verzoeker dat er een onbegrijpelijke mengeling werd toegepast nu hij in de achtste of negende maand van 2015 vertrokken is en in de tiende maand van 2015 asiel heeft aangevraagd en er bijgevolg niets tegenstrijdigs valt op te merken in zijn verklaringen. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker hiermee volledig voorbijgaat aan de vaststelling dat hij enerzijds aangaf dat hij in de achtste of negende maand van het jaar 2015 Afghanistan heeft verlaten, daarbij bevestigend dat hij de westerse kalender hanteert, maar anderzijds te kennen gaf dat hij in de vierde maand van 1394 uit Afghanistan vertrok (administratief dossier, stuk 7, p. 5), hetgeen nochtans omgerekend naar de westerse kalender neerkomt op de periode tussen 22 juni en 22 juli 2015 en dus geenszins de achtste of negende maand (zie administratief dossier, map 'Landeninformatie'). Dat verzoeker geen tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn vertrekdatum zoals hij in het verzoekschrift voorhoudt, kan dan ook niet gevolgd worden. Te meer nu hij zijn vertrek koppelt aan een incident - waarbij arbeiders uit Kolangar die werkzaam waren op de basis van Shank door de taliban werden meegenomen en vervolgens gedood - dat plaatsvond en dat zich ruim twee jaar eerder heeft voorgedaan dan verzoeker lijkt te beweren. In zoverre verzoeker in dit verband nog opmerkt dat het feit dat dergelijk incident in juni 2013 plaatsvond niet betekent dat er zich geen gelijkaardige incidenten hebben voorgedaan in 2014 of 2015, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, kan uit het feit dat verzoeker geen melding maakt van een soortgelijk incident in het verleden (administratief dossier, stuk 7, p. 17 en 22) wel degelijk worden afgeleid dat het door hem geschetste incident hetzelfde incident betreft dan datgene dat plaatsvond in Logar in juni 2013 (zie administratief dossier, map 'Landeninformatie', stuk 11). Waar verzoeker nog meent dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de personen die werden meegenomen en vermoord door de taliban afkomstig zijn uit zijn dorp, dient erop gewezen dat het verzoeker is die hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegt, hetgeen zijn geloofwaardigheid ondermijnt. Op de Dienst Vreemdelingenzaken geeft verzoeker immers nog aan dat het om dorpsgenoten ging wier lijken terug naar het dorp Saldan werden gebracht (administratief dossier, stuk 23, vraag 3.5.), om vervolgens op het Commissariaat-generaal te verklaren dat het niet om dorpsgenoten ging, doch wel om personen die uit de algemene regio Kolangar afkomstig waren (administratief dossier, stuk 7, p. 17).

De argumentatie in het verzoekschrift kan bovendien geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker het incident, hetgeen hij nochtans aanmerkt als een belangrijk ijkpunt voor zijn vertrek, niet duidelijk kan plaatsen in de tijd. Zo geeft hij vooreerst aan dat dit gebeurde: "2014, tussen 14 en 15" om even later dan weer te verklaren dat het in de zevende maand van 2015 plaatsvond (administratief dossier, stuk 7, p. 16), hetgeen aldus verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Evenmin slaagt verzoeker erin om een valabel argument aan te brengen dat zijn bijkomende tegenstrijdige verklaringen kan verklaren of verschonen. Immers, wanneer verzoeker ermee geconfronteerd wordt dat het door hem geschetste incident plaatsvond in 2013 en niet in de zevende maand van 2015 geeft hij plots te kennen dat hij misschien een maand of twee maanden na dit incident vertrokken is (administratief dossier, stuk 7, p. 22), daar waar hij eerder nochtans aangaf een week of tien dagen na de gebeurtenis Afghanistan te hebben verlaten (administratief dossier, stuk 7, p. 17 en 22) en hetgeen uiteraard evenmin verenigbaar is met de vaststelling dat het incident plaatsvond in 2013.

Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker geen zicht biedt op de algemene inkomsten van zijn familie beperkt hij zich tot het louter volharden in zijn afgelegde verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht om de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband in een ander daglicht te plaatsen. Deze motieven blijven aldus overeind en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Zo verzoeker wijst op een reeks elementen die hij volgens hem wél kon uiteenzetten betreffende zijn regio van herkomst, die de commissaris-generaal selectief of foutief heeft gelezen in de notities van het persoonlijk onderhoud en hij wel degelijk weet wat er op het spel staat, dient erop gewezen dat verzoekers herkomst uit het dorp Saidan, in de provincie Logar in Afghanistan op zich niet wordt betwist, doch wel dat hij hier tot aan zijn vertrek uit Afghanistan zou hebben verbleven. Het loutere feit dat verzoeker enkele elementen wel kon aangeven, doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte, vage en zelfs foutieve en ingestudeerde karakter van verzoekers kennis van recente prominente figuren en incidenten blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze zou hebben weergegeven.

Ook met de vraagstelling in het verzoekschrift of de tolk de namen wel correct heeft uitgesproken, dat hij hiervan nochtans melding heeft gemaakt gedurende het persoonlijk onderhoud en de '*protection officer*' nochtans gewoon is verder gegaan, slaagt verzoeker er niet in alsnog aannemelijk te maken dat hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Saidan in de provincie Logar heeft verbleven. Er dient immers op gewezen dat verzoeker slechts op het ogenblik dat hij geconfronteerd wordt met het feit dat hij enkele dorpen en personen uit zijn omgeving niet kan benoemen en hij gewezen wordt op het belang om de waarheid te vertellen over zijn verblijfplaats(en), dat verzoeker de '*protection officer*' – en dus niet de tolk zoals hij in het verzoekschrift voorhoudt – verwijt dat hij de namen niet goed uitspreekt. Hierop heeft de '*protection officer*' wel degelijk een vraag herhaald, waarbij verzoeker zelfs aangeeft dat hij de naam wel gehoord heeft, maar dat hij niet weet vanwaar deze persoon afkomstig is (administratief dossier, stuk 7, p. 20). Dat verzoeker slechts bij confrontatie en uiting van twijfels over zijn verblijfplaatsen dergelijke communicatieproblemen aanhaalt, die bovendien allerm minst blijken uit zijn overige verklaringen en die betrekking zouden hebben op de uitspraak van de '*protection officer*' en dus niet de tolk, is bovendien niet ernstig.

Verzoeker brengt voorts geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind, wordt zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire

bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien betekent het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven van de weigeringsbeslissing niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Saidan in de provincie Logar heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken. De diverse rapporten en artikelen die verzoeker in zijn verzoekschrift citeert over de situatie in Jalalabad en de situatie van teruggekeerden kunnen immers niet dienstig worden aangebracht nu een louter verwijzen naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan en verzoeker enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, *quod non in casu*.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocaat en een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER